



**Mgr. MARIE BENEŠOVÁ**

MINISTRYNĚ SPRAVEDLNOSTI ČR

A PŘEDSEDKYNĚ LEGISLATIVNÍ RADY VLÁDY



V Praze dne 11.12.2013  
Čj. 485/2013-OD-SPZ/6

**Nejvyšší soud ČR**  
**Burešova 20**  
**657 37 Brno**

**Věc: obv. R. M., nar. – stížnost pro porušení zákona**

**Příloha:** tr. spis OS v Děčíně sp.zn. 4 T 238/2007,  
usnesení OS v Děčíně ze dne 30.6.2012 sp.zn. 0 Nt 120/2012,  
příkaz k propuštění z vazby OS v Děčíně ze dne 14.5.2013 sp.zn. 3 T 202/2012

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného R. M., nar., trvale bytem, nyní ve výkonu vazby ve vazební věznici v Teplicích,

#### **stížnost pro porušení zákona**

proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7.8.2012 sp.zn. 5 To 257/2011.

Rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 21.12.2010 sp.zn. 4 T 238/2007 byl obv. R. M. uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona č. 140/1961 Sb. (dále jen tr. zákona) a odsouzen podle § 250 odst. 3 tr. zákona za použití § 35 odst. 2 tr. zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 roků. Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zákona byl obviněnému uložen rovněž trest zákazu činnosti – řízení všech motorových vozidel v trvání 4 roků.

Současně byly zrušeny výroky o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Chomutově ze dne 10.11.2006 sp.zn. 4 T 406/2006, z rozsudku Okresního soudu v Děčíně ze dne 5.1.2007 sp.zn. 4 T 232/2006 a rozsudku Okresního soudu v Děčíně ze dne 7.7.2008 sp.zn. 23 T 39/2008, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7.8.2012 sp.zn. 5 To 257/2011 bylo podle § 256 tr. řádu zamítnuto odvolání obviněného do výše citovaného rozsudku Okresního soudu v Děčíně ze dne 21.12.2010 sp.zn. 4 T 238/2007.

Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7.8.2012 sp.zn. 5 To 257/2011 a v řízení jemu předcházejícím byl porušen zákon v ustanoveních § 2 odst. 13, § 256 a § 263 odst. 4 tr. řádu v neprospěch obviněného R. M.

Podle § 2 odst. 13 tr. řádu ten, proti němuž se trestní řízení vede, musí být v každém období řízení poučen o právech umožňujících mu plně uplatnění obhajoby a o tom, že si též může zvolit obhájce; všechny orgány činné v trestním řízení jsou povinny umožnit mu uplatnění jeho práv.

Podle § 256 tr. řádu odvolací soud odvolání zamítne, shledá-li, že není důvodné.

Podle § 263 odst. 4 tr. řádu v nepřítomnosti obžalovaného, který je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, lze veřejné zasedání konat jen tehdy, jestliže obžalovaný výslovně prohlásí, že se účasti při veřejném zasedání vzdává.

Z předloženého spisového materiálu bylo zjištěno, že obviněný měl po celou dobu trestního stíhání obhájce, který mu byl podle § 39 tr. řádu z důvodů nutné obhajoby podle § 36 odst. 3 tr. řádu ustanoven opatřením Okresního soudu v Děčíně ze dne 24.1.2007 sp.zn. 0 Nt 628/2007. Obviněný v průběhu tohoto trestního stíhání opakovaně vykonával v mezidobí uložené tresty odnětí svobody, avšak v době vyhlášení rozsudku Okresního soudu v Děčíně v nyní posuzované věci byl od 12.8.2010 na svobodě a přebíral poštu na adrese svého trvalého bydliště. Osobně se zúčastnil hlavního líčení ve dnech 24.8.2010 a 21.12.2010, kdy byl vyhlášen rozsudek okresního soudu, který obviněný ihned do protokolu napadl odvoláním, které bylo následně ustanoveným obhájcem JUDr. Františkem Divišem dne 24.1.2011 písemně odůvodněno. Krajský soud v Ústí nad Labem ve věci nařídil veřejné zasedání na 31.5.2012, které opakovaně k žádostem obhájců spoluobviněných a i samotného obv. R. M. překládal. O konání veřejných zasedání byl obviněný vyrozumíván na adresu trvalého bydliště, kde rovněž poštu soudu přebíral. Poté, co krajský soud vyhověl žádosti obv. R. M. o odložení veřejného zasedání ze dne 21.6.2012, stanovil nový termín na 7.8.2012. K veřejnému zasedání byl obviněný obeslán opět na adresu trvalého bydliště, protože si vyrozumění o konání veřejného zasedání ve stanovené lhůtě na poště nevyzvedl a písemnost byla vrácena soudu, neboť ji nebylo možno vložit do schránky, vyvěsil soud dne 25.6.2012 vyrozumění o konání veřejném zasedání dne 7.8.2012 na úřední desku. Tímto postupem ve smyslu § 64 odst. 2, 4 tr. řádu považoval krajský soud písemnost za doručenou uložením. Odvolací soud neprověřil, zda se obviněný nenachází ve výkonu trestu odnětí svobody či ve vazbě, a obviněný sám soud ani svého právního zástupce, který se zúčastnil veřejného zasedání, neinformoval, že se od 27.6.2012 z rozhodnutí Okresního soudu v Děčíně ze dne 30.6.2012 sp.zn. 0 Nt 120/2012 nachází ve vazbě (spis přílohou u tr. spisu OS v Děčíně sp.zn. 3 T 120/2012, kde je na 15.1.2014 nařízeno hlavní líčení). Veřejné zasedání odvolacího soudu pak bylo konáno v nepřítomnosti obviněného, ač tento výslovně neprohlásil, že se účasti na veřejném zasedání vzdává.

Odvolání obviněného proti rozsudku prvostupňového soudu bylo projednáno odvolacím soudem ve veřejném zasedání v nepřítomnosti obviněného, ač pro takový postup nebyly splněny zákonné podmínky, proto je v předmětné věci namítáno porušení zákona v neprospěch obv. R. M.

Pro úplnost dodávám, že proti obviněnému je vedeno další trestní stíhání a od 10.7.2013 se pro Okresní státní zastupitelství v Děčíně ve věci sp.zn. 1 Zt 265/2013 nachází ve vazbě.

**Navrhuji** proto, aby Nejvyšší soud České republiky:

- 1) podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7.8.2012 sp.zn. 5 To 257/2011 a v řízení jemu předcházejícím byl porušen zákon v ustanoveních § 2 odst. 13, § 256 a § 263 odst. 4 tr. řádu v neprospěch obviněného R. M.,
- 2) podle § 269 odst. 2 tr. řádu rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7.8.2012 sp.zn. 5 To 257/2011 ve vztahu k obviněnému R. M. zrušil, jakož i všechna následující rozhodnutí na zrušený rozsudek obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.
- 3) a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. řádu a Krajskému soudu v Ústí nad Labem přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [6 Tz 69/2013](#)